

РЕШЕНИЕ

№ 3231

гр. София, 16.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в публично заседание на 26.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **10326** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчноосигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на К. А. Ф. с адрес [населено място], [улица] срещу Ревизионен акт № Р – 22221721007234 – 091 – 001/28.06.2022г., издаден от В. А. В., на длъжност началник сектор, възложител на ревизията и А. Л. И., на длъжност главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията, в частта, в която е потвърден с Решение № 1493/19.09.2022г.

С ревизионния акт в оспорената част са установени задължения на жалбоподателя по ЗДДФЛ за данъчни периоди от 01.01.2015г. до 31.12.2019г. в общ размер на 29 700.67 лева главница и лихви в размер на 13 026.83 лева.

С Решение № 1493/19.09.2022г. на директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С. ревизионният акт е изменен в частта на установените задължения по чл. 17 от ЗДДФЛ за данъчен период 2019г. като е установен данък за внасяне в размер на 5320.84 лева и съответните лихви. Ревизионният акт е потвърден в частта на установените задължения за данък върху доходите за данъчни периоди 2015г., 2016г., 2017г., 2018г., ведно със съответните лихви. В останалата част жалбата е оставена без разглеждане като недопустима.

С жалбата се иска отмяна на ревизионния акт като незаконосъобразен, поради нарушение на чл. 3, ал.1 от ДОПК, който изисква безпристрастно, точно и обективно установяване на всички факти и обстоятелства от значение за правилното определяне на данъчните задължения на ревизирувания субект. Правят се възражения, че не е взет

предвид факта, че жалбоподателят упражнява стопанска дейност като едноличен търговец. Сумите, декларирани като печалби в ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ за периода от 01.10.2015г. до 31.12.2020г. на ЕТ „Кореняците – Кирил Феодоров“ не са включени при формиране на приходната част на паричния поток. Необосновано не са взети предвид и декларирани парични суми в брой, налични към 01.01.2015г. в размер на 35 000 евро. Представено е копие на касово бордеро за извършено касово теглене от „Райфайзенбанк“ ЕАД от ФГВБ на дата 12.12.2014г. за сума в размер на 102 400.51 лева. Жалбоподателят счита, че в ревизионното производство са допуснати грешки и неточности, които компрометират издадения ревизионен акт и налагат неговата отмяна. В хода на съдебното производство доводите се поддържат от адв. Т.. Направено е искане за присъждане на разноски по списък по чл. 80 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК и възражение за прекомерност на възнаграждението на ответника.

Ответникът – директорът на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С., чрез юрисконсулт П., прави искане за отхвърляне на жалбата като неоснователна и недоказана, по съображения, изложени в ревизионния акт и ревизионния доклад, потвърдени с решението на директора на Дирекция „ОДОП“. Представя писмени бележки. В тях посочва, че сумата от 100 000 лева, преведена по банков път от майката на жалбоподателя Й. Ф. е включена в паричния поток като наличност по банковата сметка. Няма доказателства за теглени суми в брой от това дарение, за да се приеме, че декларирани като налични средства към 01.01.2015г. в размер на 35 000 евро са от средствата, предоставени от Й. Ф.. Поради липса на доказателства за декларирани средства в брой, следва сумата да се изключи при формиране на приходната част на паричния поток. Претендира юрисконсултско възнаграждение в размер на 4075.00 лева. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Съдът, въз основа на представените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Ревизията е възложена със ЗВР № Р – 22221721007234 – 020 – 001/17.12.2021г., издадена от В. А. В., на длъжност началник на сектор, за установяване на задължения на К. А. Ф. с ЕТ „Кореняците – Кирил Феодоров“ по ЗДДФЛ за периода от 01.01.2015г. до 31.12.2020г. В. А. В. е оправомощена да изпълнява функциите на компетентен орган по чл. 112, ал.2, т.1 от ДОПК със Заповед № РД – 01 – 128/18.02.2020г., издадена от директора на ТД на НАП – С.. Срокът за приключване на ревизионното производство е продължаван със заповеди от 17.02.2022г. и от 15.03.2022г.

Ревизията е проведена по реда на чл. 122 – 124 от ДОПК, органите по приходите са приели, че са налице доказателства за укрити приходи и доходи, основание по чл. 122, ал.1, т. 2 от ДОПК. Връчено е уведомление по чл. 124, ал.1 от ДОПК, данъчната основа за облагане е определена по реда на чл. 122 – 124 от ДОПК.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад №22221721007234– 092 – 001/01.06.2022г. Срещу констатациите в ревизионния доклад не е подадено възражение в срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК. Издаден е процесния ревизионен акт, изменен и потвърден в частта, в която е предмет на съдебно обжалване с Решение № 1493/19.09.2022г. на директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП– С..

В хода на съдебното производство е приета административната преписка и съдържащите се в нея доказателства, както и доказателства на СД за наличието на КЕП. Прието е заключение на съдебно – счетоводна експертиза, което съдът

кредитира частично, не кредитира в частта, в която като налични средства към 01.01.2015г. в брой е приета сумата от 73 455 лева, лева равностойност на 35 000 евро. Сумата е декларирана в хода на ревизионното производство от К. А. Ф. /л. 83/ като наследствени пари, дарени от майката на жалбоподателя. Сумата не следва да се включва като налични средства в брой в паричния поток към 01.01.2015г., защото за нея няма доказателства да е получена. Наследствените пари от Й. И. Ф. са преведени по банков път и са зачетени като средства по банкови сметки. Няма доказателства суми да се теглени от банковата сметка, за да бъдат зачетени като налични. Всички суми, постъпили от ФГВБ също са останали по депозитни сметки и не са теглени в брой, съответно касово бордеро за извършено касово теглене от „Райфайзен Банк“ ЕАД от ФГВБ на дата 12.12.2014г. за сума в размер на 102 400.51 лева не доказва наличност в брой, защото средствата впоследствие са внесени по банкова сметка и са зачетени като налични по банкова сметка. Съдът не кредитира заключението на вещото лице и в частта, в която от разходите за 2018г., установени в хода на ревизионното производство е изключена сума от 50 000 лева, която е преведена на съпругата на К. Ф.. Сумата е разход, защото тя е включена в приходната част на паричния поток за 2018г. в ревизионния акт като налични парични средства в банкови сметки, издаден на С. Д. Ф., приет в хода на съдебното производство.

В останалата част заключението на вещото лице е обективно и съответно на доказателствата по делото, поради което съдът го кредитира изцяло. Вещото лице дава заключение, че на 12.12.2014г., съгласно приложеното към жалбата до директора на Дирекция „ОДОП“ касово бордеро на „Райфайзенбанк“ ЕАД, на К. А. Ф. е изплатена сума в размер на 102 400.51 лева от ФГВБ. На същата дата сумата от 102 400.51 лева е внесена от жалбоподателя по сметка в лева IBAN [банкова сметка] / л. 303/. Сумата от 97840.00 лева е превалутирана в евро на 15.12.2014г. и е открит депозит по сметка [банкова сметка] /л. 299/. През следващите години с тези средства са откривани ежегодно депозити /л. 36 – 38/. Вещото лице е установило, че в приходната част на паричните потоци за 2015г., 2016г. и 2017г. не са включени изтеглени средства в брой в размер на 6736.90 лева за 2015г., 2978.00 лева за 2016г. и 2353.37 лева за 2017г. По отношение на възражението в жалбата, че следва в приходната част да се включат печалбите от ЕТ „Кореняците – Кирил Феодоров“, декларирани в ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ, вещото лице дава заключение, че реализираните счетоводни печалби от ЕТ „Кореняците – Кирил Феодоров“ са отчетени като неразпределена печалба за бъдещи периоди. От „Кореняците – К. Ф.“ не са изплащани доходи на К. Ф.. За периода от 01.01.2017г. до 31.12.2017г. вещото лице е установило, че в приходната част на паричния поток не е включена сумата от 30 000 лева от продажба на МПС и оборудване на С. П., както и сумата от 2353.37 лева, изтеглени суми в брой от банкови сметки. Продажбата е констатирана в мотивите на ревизионния акт и от органите по приходите, но при изчисляване на паричния поток сумата от 30 000 лева не е включена като приход на лицето.

За периода от м.01.2010г. до 31.12.2014г., извън ревизионния период ССЧЕ не може да изчисли доходи и разходи на К. Ф. и съпругата му, поради липса на представени доказателства за това.

В хода на съдебното производство като доказателства е приет влязъл в сила Ревизионен акт № Р – 22221721007232 – 091 – 001/28.06.2022г. и Ревизионен доклад № Р – 22221721007232 – 092 – 001/01.06.2022г., издадени на съпругата на жалбоподателя С. Д. Ф..

От правна страна:

Жалбата е подадена от адресата на ревизионния акт, срещу подлежащ на обжалване акт, в предвидения от закона срок, поради което е допустима.

Разгледана по същество е частично основателна.

Ревизионният акт е издаден от компетентни органи по приходите по чл.119, ал.2 от ДОПК, от възложителя и ръководителя на ревизията, вписани в ЗВР № Р – 22221721007234 – 020 – 001/17.12.2021г., издадена от В. А. В., на длъжност началник на сектор, оправомощена със Заповед № РД – 01 – 128/18.02.2020г. на директора на ТД на НАП – С.. Изготвен е в предвидената в чл. 120 от ДОПК форма и съдържа необходимите реквизити. Мотивиран е подробно, като неразделна част от него е и ревизионния доклад, ведно с приложенията към него, в които подробно са изложени фактическите констатации и съображения на ревизиращия екип. По делото са представени на хартиен и магнитен носител доказателства относно наличието на валиден електронен подпис и КЕП, за документите издавани и връчвани по електронен път в хода на ревизионното производство, което не се оспорва, предвид на което и не се констатира незаконосъобразност на акта на това основание.

Не са допуснати съществени процесуални нарушения, а и предвид задължението на съда да реши спора по същество, процесуалните нарушения не са основание за отпадане на данъчните задължения.

Относно приложението на материалния закон: Данъчната основа за облагане по чл. 17 от ЗДДФЛ е определена по реда на чл. 122- 124 от ДОПК, като органите по приходите са приели, че има данни за укрити приходи и доходи за данъчните периоди, за които са установили превишение на доказаните разходи над получените приходи. Настоящата инстанция счита, че се доказва съществено превишение на разходите над приходите за определени данъчни периоди, поради което правилно данъчната основа за облагане е определена по реда на чл. 122 – чл.124 от ДОПК.

Основното възражение в жалбата, че органите по приходите не са приели за доказана налична сума в размер на левовата равностойност от 35 000 лева към 01.01.2015г. при съставяне на паричния поток е неоснователно. За доказване на това обстоятелство жалбоподателят се позовава на касово бордеро за извършено касово теглене от „Райфайзенбанк“ ЕАД от Фонда за гарантиране на влоговете в банките. Бордерото е с дата 12.12.2014г. и е за сума в размер на 102 400.51 лева. На същата дата сумата от 102 400.51 лева е внесена от жалбоподателя по сметка в лева IBAN [банкова сметка] / л. 303/. Сумата от 97840.00 лева е превалутирана в евро на 15.12.2014г. и е открит депозит по сметка [банкова сметка] /л. 299/. През следващите години с тези средства са откривани ежегодно депозити /л. 36 – 38/. Тези средства правилно са зачетени като такива по банковите сметки на жалбоподателя, а не като налични в брой. Не следва в паричния поток към 01.01.2015г. да се включва сумата от 35 000 евро в левова равностойност, защото не се доказва жалбоподателят да е разполагал с такива средства в брой. Допълнителни съображения са изложени в мотивите, с които съдът не приема за доказано от фактическа страна притежаване на средствата в брой в началото на 2015г. В паричния поток като приходи не следва да се включват и печалбите от ЕТ „Кореняците – Кирил Феодоров“, декларирани в ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ, за които вещото лице дава заключение, че реализираните счетоводни печалби от ЕТ „Кореняците – Кирил Феодоров“ са отчетени като неразпределена печалба за бъдещи периоди и от „Кореняците – К. Ф.“ не са изплащани доходи на К. Ф..

За 2015г. органите по приходите са приели налични средства в брой в размер на 5000 лева. Отчетени са движенията по банковите сметки, получените доходи от пенсия, от лихви, от превишение на доходите над разходите на съпругата на жалбоподателя. Установен е общ размер на доходите през 2015г. от 13 280.15 лева. Установен е общ размер на разходите през 2015г. от 64 939.81 лева. Превишението на разходите над доходите е в размер на 71 453.82 лева /взето предвид увеличението на налични средства по банковите сметки в края на периода/. Данъкът е определен в размер на 7 145.38 лева главница и лихви в размер на 4 466.35 лева. Видно от заключението на вещото лице, в приходната част на паричния поток за 2015г. не е включена сумата от 6 736.90 лева общо, представляваща изтеглени средства от банковите сметки. При включването на тази сума в приходите, недостигът на средства е в размер на 64 716,92 лева, дължимият данък главница е 6471, 69 лева и лихви в размер на 4045.25 лева. Следва ревизионният акт да се измени в тази му част и задълженията да се определят в посочените размери.

За 2016г. органите по приходите са съставили паричен поток с приходна и разходна част. Установили са приходи общо в размер на 44 163.62 лева, а разходи в размер на 160 041.19 лева. Превишението на разходите над доходите е 48 629.44 лева /с наличностите по банковите сметки/, ДДФЛ е определен в размер на 4 862.94 лева главница и 2 546. 49 лева лихви. Видно от заключението на вещото лице, в приходната част не е включена сумата от 2978 лева, изтеглени средства в брой от банкови сметки. При включване на този приход, превишението е в размер на 45651.44. Следва да се определи данък по чл.17 от ЗДДФЛ в размер на 4 565.14 лева главница и 2390.55 лева. Не се доказват други основания за изменение нито на приходната, нито на разходната част, формиращи паричния поток за 2016г.

За 2017г. установените приходи общо са 31 676.25 лева, разходите са 86 763.60 лева. Превишението е 87 055.52 лева /с наличностите по банковите сметки/, ЗДФЛ е 8706.46 лева главница и 3 676.35 лева лихви. Видно от заключението на вещото лице и от обясненията му в съдебно заседание на 15.03.2023г., в приходната част на паричния поток неправилно не е включена сумата от 30 000, приход от продажба на МПС и оборудване на Св. П., както и сумата от 2353.37 лева, изтеглена в брой от банковите сметки. При включване на тези средства в приходната част на паричния поток, превишението е 54 702,15 лева, ДДФЛ е 5470.22 лева главница и 2309.83 лева, в какъвто размер следва да се определи данъка за 2017г. Не се доказват други основания за изменение нито на приходната, нито на разходната част, формиращи паричния поток за 2016г.

За 2018г. и за 2019г. няма основание за изменение на установените данъчни задължения в хода на ревизионното производство, съответно за 2018г. в размер на 3 620.05 лева главница и 1161.53 лева лихви и за 2019г. в размер на 5320.84 лева главница и 1166.24 лева лихви.

С оглед на гореизложеното, следва общият размер на задълженията за ДДФЛ за 2015г., 2016г., 2017г., 2018г. и 2019г. да се определи на 25 447.94 лева главница и 11 073.40 лева лихви.

При този изход от спора и направеното своевременно искане, на ответника се дължат разноски, представляващи юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 3571.71 лева по чл. 7, ал. 2, т. 4 във вр. чл. 8, ал.1 от Наредба №1 от 9 юли 2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, съобразно отхвърлената част от жалбата. На жалбоподателя се дължат разноски в размер на

808.34 лева, съобразно уважената част от жалбата. По компенсация следва жалбоподателят да заплати на НАП – Дирекция “ОДОП“ сума в размер на 2763.37 лева, разноси.

Мотивиран от изложеното, АССГ, Първо отделение, 43 - ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Ревизионен акт № Р – 22221721007234 – 091 – 001/28.06.2022г., издаден от В. А. В., възложител на ревизията и А. Л. И., ръководител на ревизията в частта на установените задължения на К. А. Ф., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [улица] по ЗДДФЛ за 2015г., 2016г. и 2017г. в размер над 16 507,05 лева главница и 8 745,63 лева лихви.

ОТХВЪРЛЯ жалбата в останалата част.

ОСЪЖДА К. А. Ф., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [улица] да заплати на НАП – Дирекция „ОДОП“ сума в размер на на 2763.37 лева, представляваща разноси по компенсация.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14 - дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: